

Nr van het arrest: 2024/6677
KI/Folio: k13629124

ARREST VAN HET HOF VAN BEROEP
BRUSSEL
KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING

2024/FR/338

Inzake:

GEMEENSCHAPPELIJK OPVANGPUNT, vertegenwoordigd door **Mia De Schamphelaere**,

en Mia De Schamphelaere in eigen naam, als coördinator van het Gemeenschappelijk Opvangpunt, geboren te Wilrijk op 28 mei 1961, van Belgische nationaliteit, wonende te 2650 Edegem, Hovestraat 151

- verzoekende partijen, appellanten,
niet aanwezig, vertegenwoordigd door mr. Fernand Keuleneer, advocaat

Gelet op :

- het verzoekschrift neergelegd op de griffie van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel op 2 september 2024 op grond van artikel 61^{quater} Wetboek van Strafvordering strekkende tot de opheffing van het beslag gelegd op 24 juni 2010 te Leuven, Oostrozebeke en Anhée van documenten en van voorwerpen bij de Commissie voor de behandeling van klachten over seksueel gebruik in een pastorale relatie,
- de beschikking van de onderzoeksrechter van 12 september 2024,
- het hoger beroep ingesteld namens de appellanten op 1 oktober 2024,
- de schriftelijke vordering van 18 november 2024 van L. Pellens, federaal magistraat,
- het proces-verbaal van zitting van 21 november 2024.

*****

1.

Het verzoek op grond van artikel 61^{quater} Wetboek van Strafvordering betreft de vraag tot opheffing van de inbeslagnames die werden uitgevoerd op 24 juni 2010 te Anhée, Leuven en Oostrozebeke. De huiszoeken die tot de inbeslagnames van documenten aanleiding hebben gegeven werden bevolen ten aanzien van de "Commissie Seksueel Misbruik in een pastorale relatie", van Karline Demasure en van Anne Roberti de Winghe (karton 1, onderkaf 11)

De kamer van inbeschuldigingstelling heeft bij arrest van 22 december 2010 (arrest nummer 4971, kanton 92, onderkaft 479, subkaft 3) deze huiszoeken nietig verklaard en de verwijdering bevolen van de nietig verklaarde stukken uit het dossier, alsook de neerlegging ervan ter griffie.

2.

De onderzoeksrechter heeft bij beschikking van 12 september 2024 in hoofdorde beslist dat het verzoekschrift onontvankelijk was omdat er geen bewijs voorligt dat het Gemeenschappelijk Opvangpunt de juridische opvolger is van de "Commissie Adriaenssens" en gerechtigd is op de teruggave van de stukken. Ondergeschikt oordeelde de onderzoeksrechter dat hij geen nuttig gevolg kon geven aan het verzoek omdat de kamer van inbeschuldigingstelling bij hoger vermeld arrest de neerlegging van de stukken ter griffie heeft bevolen en dat aldus werd geschied.

Tegen die beschikking, die op 17 september 2024 ter kennis werd gebracht van de verzoekende partijen en van hun advocaat, werd op 1 oktober 2024 hoger beroep ingesteld.

3.

Hoewel de procedure in toepassing van artikel 61^{quater} Wetboek van Strafvordering éézijdig is, heeft de federale magistraat alle burgerlijke partijen laten oproepen om op de terechtzitting van 21 november 2024 te verschijnen. De federale magistraat stelde de aanbevelingen van de Hoge Raad voor de Justitie te volgen.

Joël Devillet verscheen op die terechtzitting en Jan Hertogen was er vertegenwoordigd. Mr. Keuleneer verklaarde zich, namens appellanten uitdrukkelijk akkoord opdat zij aanwezig zouden blijven tijdens het debat over het strafrechtelijk kortgeding.

Die vaststelling heeft niet als gevolg dat zij zelf vorderingen tot teruggave kunnen stellen in het kader van de op grond van artikel 61^{quater}, §5 Wetboek van Strafvordering gevoerde procedure in hoger beroep.

4.

Artikel 61^{quater} Wetboek van Strafvordering bepaalt dat eenieder die geschaad wordt door een onderzoekshandeling met betrekking tot zijn goederen aan de onderzoeksrechter de opheffing ervan kan vragen.

Hieruit volgt dat het verzoek wordt ingesteld door een door de onderzoekshandeling benadeelde (rechts)persoon.

De inbeslagnames waarvan de opheffing wordt gevraagd hebben betrekking op vertrouwelijke meldingen aan de "Commissie voor de behandeling van klachten van seksueel misbruik in een pastorale relatie" (de zogenaamde "Commissie Adriaenssens").

De onderzoeksrechter heeft geoordeeld dat niet werd vastgesteld dat het Gemeenschappelijk Opvangpunt de juridische rechtsopvolger zou zijn van de "Commissie Adriaenssens" en dat zij gerechtigd zou zijn om de teruggave te vragen van de stukken, waarna het verzoek onontvankelijk werd verklaard.

Tijdens de zitting van 21 november 2024 werd bevestigd dat het Gemeenschappelijk Opvangpunt geen rechtspersoonlijkheid heeft. Een vordering ingesteld door een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid is niet ontvankelijk. Overigens, zoals de onderzoeksrechter terecht vaststelt blijkt niet dat zij de rechtsopvolger zou zijn van de "Commissie voor de behandeling van klachten van seksueel misbruik in een pastorale relatie" waar het beslag werd gelegd.

Het Gemeenschappelijk Opvangpunt mist hoedanigheid om in rechte te handelen, de opheffing van het beslag te vragen en bijgevolg ook om hoger beroep in te stellen.

De omstandigheid dat Mia Schamphelaere coördinator zou zijn van hoger vermeld Gemeenschappelijk Opvangpunt, dat geen rechtspersoonlijkheid heeft, verleent haar heden niet de hoedanigheid om namens dat Gemeenschappelijk Opvangpunt in rechte te handelen. Het blijkt ook niet dat zij enige volmacht zou hebben gekregen van de leden van dat Gemeenschappelijk Opvangpunt om aldus te handelen.

Het hoger beroep van Mia Schamphelaere is wel ontvankelijk in zoverre het in eigen naam werd ingesteld maar is ongegrond. Mia Schamphelaere is geen persoon die een melding heeft gedaan, zij is geen persoon bij wie op 24 juni 2010 beslag werd gelegd en zij was ook geen bewaarder of eigenaar van de in beslag genomen documenten. Zij werd bijgevolg niet persoonlijk geschaad door de onderzoekshandeling met betrekking tot haar goederen zoals bepaald in artikel 61^{quater} Wetboek Strafvordering.

Het ingesteld hoger beroep is bijgevolg onontvankelijk in zoverre het werd ingesteld door of namens het Gemeenschappelijk Opvangpunt en ongegrond in zoverre het werd ingesteld door Mia Schamphelaere in eigen naam.

Gezien de artikelen:

2, 11 tot 14, 16, 24, 31 tot 37, 41 Wet van 15 juni 1935,
61^{quater} Wetboek van Strafvordering.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,
KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING,**

rechtsprekend na tegenspraak,

verklaart het hoger beroep onontvankelijk in zoverre het werd ingesteld door of voor het Gemeenschappelijk Opvangpunt en ongegrond in zoverre het werd ingesteld namens Mia Schamphelaere,

verwijst de appellanten tot de kosten, thans niet begroot.

De rechtspleging is verlopen met gesloten deuren.

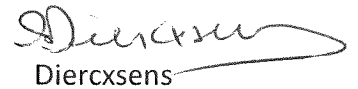
Gedaan te Brussel op 19 december 2024.

J. Van Ex
K. Piteus
I. Diercxsens
J. Vannieuwenhuysse

raadsheer dd. voorzitter,
raadsheer,
emeritus-kamervoorzitter, plaatsvervangend magistraat,
griffier,

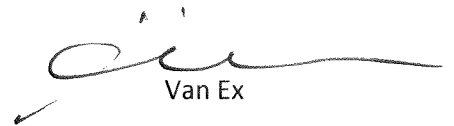
Vannieuwenhuysse

Diercxsens

Piteus

Van Ex